

**ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: Рев-106/05
Бања Лука, 23.1.2007. године**

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Биљане Томић, као предсједника вијећа, Петра Бајића и Дарка Осмића, као чланова вијећа, у правној ствари тужиоца Г. С. из Н., кога заступа О. Р., адвокат из Н. против туженог "БОНЕЛ" д.о.о. Б. Л., кога заступа пуномоћник В. М. из Б.Л., ради поништења одлуке о престанку радног односа, одлучујући о ревизији туженог против пресуде Окружног суда у Т., Гж-211/04 од 22.09.2004. године, на сједници одржаној 23.1.2007. године, донио је

ПРЕСУДУ

Ревизија се одбија.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Н., П-301/02 од 05.11.2003. године, поништено је као незаконито рјешење туженог број 01-409/02 од 10.10.2002. године којим је престао радни однос тужиоцу и одлука туженог број 05-491/02 од 15.11.2002. године и обавезан тужени да тужиоца врати на посао на радно мјесто на којем је радио до престанка радног односа или да га распореди на друго радно мјесто које одговара његовим радним и стручним способностима, те да му накнади трошкове спора у износу од 749,00 КМ све у року од 15 дана по правоснажности пресуде под пријетњом извршења.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Т., Гж-211/04 од 22.09.2004. године жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Тужена ревизијом побија другостепену пресуду због повреда одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права са приједлогом да се обје нижестепене пресуде преиначе и одбије тужбени захтјев.

Тужилац у одговору на ревизију туженог оспорио је наводе ревизије и предложио да се иста одбије.

Ревизија није основана.

У тужби тужилац захтјевом тражи да се поништи рјешење директора туженог број 01-409/02 од 10.10.2002. године којим му је престао радни однос са 30.11.2002. године и одлука Управног одбора туженог број 05-491/02 од 15.11.2002. године, којом је одбијен његов приговор против рјешења о престанку радног односа, као и захтјев да се врати на рад код туженог на којем је радио до престанка радног односа, односно на радно мјесто које одговара његовим радним и стручним способностима.

Наконведеног поступка првостепени суд је утврдио: да је тужилац по занимању трговац и да је радио до 1992. године у предузећу "Борово" из Б., у продавници у Н., а након тога код туженог је био у радном односу на неодређено вријеме до доношења рјешења туженог 01-621/01 од 31.12.2001. године којим је тужиоца као привремено нераспореденог радника упутио на чекање у трајању од 11 мјесеци, због смањења обима посла; да је рјешењем директора туженог 01-409/02 од 10.10.2002. године тужиоцу престао радни однос са 30.11.2002. године у којем је констатовано "да су разлози престанка радног односа економске природе и вишак радника"; да је тужилац против наведеног рјешења о престанку радног односа поднио приговор који је одлуком Управног одбора 05-491/02 од 15.11.2002. године одбијен; да је тужени у вријеме када је тужиоца упутио на чекање (нераспоредени радник) примио у радни однос два нова радника, М. Ж. и З. С. и то на радно мјесто продавца у пословној јединици у Н., а да прије закључења уговора о раду са овим радницима није позивао

тужиоца на рад, односно није му понудио да ради на радном мјесту на којем је до тада радио, а на које је примио наведена два радника.

Код оваквог стања чињеница нижестепени судови су удовољили тужбеном захтјеву налазећи да су предметна рјешења о престанку радног односа незаконита у смислу одредби члана 113. став 1. Закона о раду, јер да је тужени у вријеме када се тужилац налазио "на чекању" односно имао статус привремено нераспоређеног радника на радно мјесто продавца у пословној јединици у Н. примио двојицу радника М. Ж. и З. С., а да прије пријема ових радника тужиоца није позивао на посао (да ради), а потом донио предметна рјешења о престанку радног односа у којем је наведено да му престаје радни однос "због вишка радне снаге".

Одлука нижестепених судова је правилна и законита.

Одредбом члана 113. став 1. тачка 2. Закона о раду („Сл. гласник РС“ број 47/02 – 38/03, у даљем тексту:ЗР), прописано је, да послодавац може отказати уговор о раду раднику, ако се из економских, организационих и технолошких разлога укаже потреба за престанком рада раднику.

У ставу 2. тог члана, прописано је да отказ уговор о раду послодавац може дати ако с обзиром на своје економско стање, производне и друге капацитете и организацију рада, као и радне способности радника не може раднику обезбједити други одговарајући посао.

Када су судови током поступка утврдили, што се ревизијом тужене не доводи у питања, да је тужени у вријеме када је тужиоца упутио "на чекање као привремено нераспоређеног радника" у пословној (радној) јединици у Н. на радно мјесто продавца – трговца на којем је радио тужилац, примио двојицу радника М. Ж. и З. С., онда су нижестепени судови правилно закључили да су предметна рјешења о престанку радног односа од стране туженог донесена супротно одредби члана 113. став 1. тачка 2. ЗР, јер је на радно мјесто на којем је тужилац радио, тужени примио двојицу нових радника а да му прије тога није понудио враћање на рад на радно мјесто на којем је до тада радио, и стога да није било "вишка радне снаге", који је тужени као разлог за престанак радног односа навео у побијаном рјешењу о престанку радног односа тужиоцу.

Ни други приговор ревизије да суд није одлучио о враћању новчаног износа којег је тужилац примио на име отпремнине, није основан.

По одредби члана 2. став 1. Закона о парничном поступку – «Сл. гласник РС» бр. 58/03 до 74/05, у даљем тексту ЗПП), суд одлучује у границама захтјева који су стављени у поступку.

Тужени током поступка захтјевом није тражио враћање износа кога је дозначио тужиоцу на име отпремнине, па стога нижестепени судови нису ни могли одлучивати о враћању дате отпремнине без стављања таквог захтјева.

Побијана пресуда је према томе заснована на правилно и потпуно утврђеном чињеничном стању и на правилној примјени материјалног права. Њеним доношењем нису почињене повреде парничног поступка на које овај суд пази по службеној дужности. Због тога је на основу одредби члана 248. ЗПП одлучено као у изреци.

Предсједник вијећа
Биљана Томић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић